

Lá Mùa Thu

Lá rơi, gió thổi về đâu
Từng lớp vàng rơi đọng lớp sâu
Trời còn phong ba xua lá dậy
Người còn chôn lá xuống vực sâu

Lá rụng về đâu

Gió thổi về đâu

Ta đi nhặt lá nguyện cầu
Xanh vàng đỏ tím gọi màu thu
xưa

Lá sắp rụng chưa

Lá đã rụng chưa

Chiều thu đã tắt, phủ sương mù
Ta ngồi đếm lá đọc thơ gọi hồn

Lá ơi!

Về chốn xa xăm

Rồi đây:

Tuyết phủ lá âm thầm ...

Những tầng lá rụng bao thu trước
Nay cũng vào chung một chỗ
năm*

Lá còn lạnh không

Có nhớ không

Lá nào ghi sử *

Lá nào xe duyên *

Mày chau tổ nữ

Xôn xao cùng huyền

Lá nào lạc nẻo động tiên

Lá nào réo rắt ngọc tuyến bình
minh

Lá thư dưới nền lung linh

Ngỡ như tóc rối vương bên mình

Khiến chị Hằng Nga thêm ân ái

Mà sao chú Cuội chẳng tỏ tình

Sao Khuê

* Lá rụng mùa thu được gom vào một chỗ rồi đem về làm phân bón

* Nguyễn Trãi dùng mỡ viết vào lá

“ Lê Lợi vi quân Nguyễn Trãi vi thần” cho kiến ăn, giả thành câu sấm cho dân theo phò Lê Lợi diệt được quân nhà Minh.

* Cung nữ trong cung cầm thả lá theo suối mà nên duyên

* Con mắt lá rằm, lông mày lá liễu chỉ người đẹp

* Lá đào rơi rắc lối thiên thai ... Thơ Tản Đà